

De wedstrijd met Monster

Sinbad is een kleine visser.
Op een dag ontmoet hij een draak.
De draak heeft zin in een lekker hapje.
Sinbad ziet er heerlijk uit.
Maar dat is niet naar de zin van Sinbad.
Hij bedenkt een plan
om van die draak af te raken.
Wie niet sterk is, moet slim zijn!

De wedstrijd met Monster

Cristien Dieltiens en Julie Van Wezemael

BIB-BOX

bingel

Haal meer uit dit boek!
Ga snel naar bingel.be.

www.vanin.be

VAN IN

© Simon's ontwerp

BIB-BOX

ook op **bingel**

Een kleine boot voer op zee.
Sinbad viste graag.
Hoog in de lucht hing een grote wolk.
Zou er regen komen?
Of was er storm op komst?
Sinbad keek naar de lucht.
Toen zag hij Monster, de draak.
Als Monster honger had, vloog hij naar
het dorp.
Hij kon veel eten, zelfs een heel dorp.
Maar nu had hij zin in die knaap.
Hij zag er lekker en pittig uit.
Wel een beetje dun.
Er zat niet veel vlees op zijn botjes.

Monster sperde zijn muil open.
Een vlam van vuur kwam eruit.
Sinbad bukte zich.
'Stop, stop!' riep hij. 'Monster, eet me niet op!'
'Waarom niet?' vroeg Monster.
'Toe, geef me een kans!' zei Sinbad.
'Ik wil tonen hoe sterk ik ben.
Ik wil me meten met jou.
Wie van ons twee is de sterkste?
Zo staat het in het Boek der Draken.'

Monster kende het Boek der Draken.
Zijn vader had eruit gelezen.
Toen was hij nog maar een kleine draak.
De jongen had gelijk.
Eerst moesten ze een wedstrijd houden.
Sinbad sprak.
'Monster, als jij wint, ben ik je hapje.
Daarna eet je het hele dorp op.
Als ik win, laat je me met rust.
En je komt nooit meer naar het dorp.'
De draak lachte.
Er kwam een vonk vuur uit zijn neus.

'Knaap, jij krijgt je kans.
Maar er staat nog iets in dat boek.
De draak kiest wat er gebeurt.
Want jij bent in mijn macht.'
'Goed, zeg maar wat ik moet doen.'
'We houden een wedloop', zei Monster.
'We maken een baan rond de aarde.
Wie als eerste aankomt, wint.'
Sinbad ging akkoord.

Ze stapten alle twee aan land.
'Als ik tot drie tel, begint de wedloop.
Aan deze lijn moet je staan.'
De draak trok een lijn in het zand.
Hij zette zich klaar.
'Ho, dat is niet eerlijk', zei Sinbad.
'Jij bent meer dan tien meter lang.
We staan nu met onze neus aan de lijn.
Zo heb ik voorsprong.'
'Dat is niet erg', sprak de draak.
'Eerlijk is eerlijk', zei Sinbad.
'Ik zal tien meter achter je staan.
Gelijk met je staart.'

'Dat is goed', zei Monster. 'Zet je klaari'
Hij telde af: 'Een, twee ...'
Op twee ging Sinbad op de staart van
de draak zitten.
Die voelde niets door zijn schubben.
Op drie stoot Monster naar voren.
Hij vloog over de Noordzee.
Er was net een zware storm aan de
gang.
Monster duwde met al zijn kracht tegen
de wind.
Wind is nog sterker dan een draak.
Ze vlogen over Engeland.
En ook nog een heel stuk over de
ocean.

Monster landde op de kust van een ver land.
Sinbad sprong van de staart van de draak.
Hij ging plat op zijn rug liggen.
De draak draaide zich om en zag Sinbad.
'Wat doe jij hier?' vroeg hij verbaasd.
'O, ik was hier al een tijd', sprak Sinbad.
'Ik deed een dutje.'
Monster wist niet wat hij zag.
'Hoe ben jij over de zee geraakt?'
'Ik zwem als een vis', zei Sinbad.
'Het gaat sneller dan door de lucht.'
Monster was niet echt slim.
Hij dacht er niet over na.

De storm had hem moe gemaakt.
Maar dat liet hij niet zien aan Sinbad.
'We moeten verder', sprak de draak.
Hij trok weer een lijn in het zand. 'Een,
twee ...'
Sinbad sprong op zijn staart.
'Drie!'
Weer stroof de draak naar voren.
Deze keer vlogen ze over de woestijn.
De zon was heel erg heet.
Sinbad kroop onder een schub.
Het was er niet warm, maar koel.
De draak zweette en had het zwaar.
Hij kreeg heel veel dorst.
Maar water was er niet te zien.
Sinbad had een fles sap mee.
In zijn tas stak ook brood met kip.
Hij dronk en at of hij sliep.
Doodop landde Monster in een veld.

Sinbad lag te slapen in het gras.
Hoe kan dat nu? dacht de draak.
Hij keek Sinbad aan.
'Hoe ben jij door de woestijn gegaan?'
'O, ik had de wind in de rug', zei Sinbad.
'Het ging heel snel.'
Maar de wedloop is nog niet gedaan.
Laat ons nu gaan.'

Sinbad stond op en klopte het gras van zijn vest.

Monster wilde graag nog wat liggen.

Of wat eten en wat drinken.

Maar dat liet de knaap niet toe.

Dus trok Monster weer een lijn in het zand.

Deze keer vloog hij over een vulkaan.

Een wolk van gif drong in zijn neus.

De draak moest ervan niezen.

Bijna viel Sinbad van de staart.

Hij bond zich goed vast met een riem.

En hij hield een zakdoek voor zijn neus.

Na de vulkaan vloog de draak naar de Noordpool.

Waar je ook keek, zag je sneeuw en ijs.

De wind waaide het ijs door de lucht.

Druppels van ijs hingen aan de schubben.

Sinbad kroop diep onder een schub.

Hij deed zijn warme jas aan en zette een muts op.

Het was heel erg koud.

Maar Sinbad bleef warm op de huid van de draak.

Monster vond het hier maar niets.

Hij moest vuur maken tegen de kou.

Hij blies, hij kuchte en hij snoof.

Maar er kwamen alleen wolkjes uit zijn neus.

Uit zijn muil kwam ook al niets.
Een draak zonder vuur is niets waard.
Monster vond het heel, heel erg.
Sinbad keek van heel hoog naar het
land.
In de verte zag hij weer groen en bruin.
En daar zag hij de rivier.
Hij was bijna weer thuis.
Monster kon niet meer, zo moe was hij.
En de regen viel, ook dat nog.
Een draak die nat is, vat geen vuur.
Zelfs brullen lukte hem niet.
Hij piepte bijna als een muis.

De dikke druppels vielen op zijn schubben.
Alles kraakte aan zijn lijf.
Het leek wel alsof hij verroest was.
Sinbad voelde zich fris en goed.
Hij keek naar het land onder zich.
Hij zag de molens met wieken in Holland.
De vele velden met bloemen.
Daar was het koren en de maïs in Vlaanderen.
En ginder was de zee en het strand.
Op het zand lag zijn bootje!
De draak viel, plof, op het zand neer.

Sinbad sprong net op tijd van de staart.
De draak kon geen 'pap' meer zeggen.
'Droom ik of ben je hier echt?' vroeg hij.
'Ik ben hier al een tijd', zei Sinbad.
Monster bekeek de jongen van top tot teen.
Hij zag er fit en fris uit.
'Hoe komt het dat jij geen ijs op je huid hebt?'
Hij probeerde vuur te spuwen.
Het lukte nog steeds niet.

'Dat is een fluitje van een cent', zei Sinbad.
'Mijn adem is heet.
Als mijn handen koud zijn, blaas ik erop.'
Sinbad ging wijdbeens voor de draak staan.
'Monster, ik win!' zei hij.
'Ga weg uit mijn land! Kom nooit meer naar
hier! Als ik je zie, verbrand ik je met mijn
adem.'
Monster wist dat hij verloren had.
Dit kind was sterker dan hij.
Zijn adem was heter dan die van een draak.
Hij moest maken dat hij hier weg was.

Over auteur **Kristien Dieltiens**

Hallo, ik ben Kristien.
Toen ik nog een kind was, wilde ik prinses worden.
Maar ook mama en juf.
Ik teken en schrijf graag.
Een echt boek maken, leek me leuk.
Dat doe ik nu bijna elke dag.
Ik heb al meer dan zestig boeken.
En in mijn hoofd zitten er nog meer.
Wil je nog een boek van me lezen?

Ga dan naar de bib.
'Roos & Anders' (Clavis) is erg leuk.
Ook een beetje spannend.
Maar vooral erg grappig.
Veel plezier!

Anderere boeken van Kristien in Bib-Box:

- Spek voor Sien
- ▲ Eendensoep
- ◆ De stenen drager
- Een prins voor Minne
- ★ Dries en de kleine oorlog
- Spelen met Lola
- ▲ Het boekje van Karli
- ◆ De beste dief ter wereld
- ★ De geur van kamille

Over tekenaar **Julie Van Wezemael**

Julie Van Wezemael (*1988) werkt met een bonte mix van materialen in haar illustraties. Ze houdt van de droge naald-techniek en combineert die met kleurrijke acrylverf voor het contrast. Door de tekeningen te borduren, krijg je een verrassend effect met veel textuur.